

Lag om ändring i lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande;

SFS 2005:117

Utkom från trycket
den 22 mars 2005

utfärdad den 10 mars 2005.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 4 kap. 10 § och 5 kap. 3 § lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande skall ha följande lydelse.

4 kap.

10 § Vid tolkning av bestämmelserna om förmånstagares rätt enligt ett pensionssparavtal skall bestämmelserna i 14 kap. 6 § försäkringsavtalslagen (2005:104), utom vad avser arvingar, tillämpas. Med försäkringstagare skall då i stället avses pensionssparare.

5 kap.

3 § Om pensionsspararen försätts i konkurs efter ansökan som gjorts innan tio år förflutit från det att pensionssparavtalet ingicks eller om offentligt ackord har fastställts inom samma tid skall bestämmelserna i 117 § i den upphävda lagen (1927:77) om försäkringsavtal också tillämpas i fråga om möjligheten att av pensionssparinstitutet utkräva medel som pensionsspararen betalat enligt pensionssparavtalet. Vid tillämpningen skall paragrafens hänvisning till 116 och 102 §§ samma lag i stället gälla 1 § respektive 4 kap. 4 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

På regeringens vägnar

PÄR NUDER

Lars Afrell
(Finansdepartementet)

¹ Prop. 2003/04:150, bet. 2004/05:LU4, rskr. 2004/05:160.

